

WE
WUR
WRONG

voor Ppauw

Ppauw is ontstaan op de Scrum manier: Niet alles van tevoren bedenken maar gewoon beginnen met doen waar je zin in hebt. Dit was het globale plan, dus eerst maar eens lekkere soep maken.

- Dagplan: Demonstratie, soep eten op een leegstaand terrein.
- Weekplan: Bezetting, het politie en media spel.
- Maandplan: Start van de bouw van een nieuwe wereld op de goodwill en resten van de oude.

Ludieke demonstratie 1-4-14

Betoging voor meer culturele rafelrand!

Een rafelrand heeft een belangrijk functie in de natuur. Het is een plek waar experimenten en vernieuwing plaatsvinden. Zo wordt gezorgd voor diversiteit. Deze diversiteit maakt de natuur zo sterk, duurzaam en veerkrachtig. Dit hebben we ook nodig in onze cultuur. De culturele rafelrand is dé plek als het gaat om experimenten op het gebied van duurzaam samenleven.

Persbericht: 1 april heeft er in Wageningen een betoging plaatsgevonden. Het doel was aandacht te vragen voor de culturele rafelrand. Er is langs lege terreinen gefietst op zoek naar een geschikte plek voor het mobiele clubhuis van de Partij voor de Planten. Deze organisatie denkt dat de komende eeuw in het teken zal staan van ecosysteemherstel. Grote gebieden die door de spelregels van geld zijn beschadigd zullen weer gerepareerd moeten worden. Hierbij zal geëxperimenteerd worden met ecosystemen waarin we als mens thuis mogen zijn. De betoging is georganiseerd door de Partij voor de Planten. Deze partij werd in 2010 op 1 april gelanceerd. De partij is een creatie van de Wageningse kunstenaar Erik Groen. Hij verwacht dat de Partij voor de Planten in de Wageningse gemeenteraad kan komen.

Elke maandag bakt Erik pannenkoeken voor mensen die ons willen leren kennen, een vraag hebben of een spannend project willen pitchen.

DIY Ecodorp, voor iedereen die gratis een Ecodorp wil beginnen.

Meestal wordt een Ecodorp normaal gefinancierd. Er ontstaat ergens een veelvoud aan euro's als rente op de hypotheek. Soms kan de hypotheek afbetaald worden maar in andere gevallen blijft er voor altijd huur. Het is lastig om lokaal waarde in euro's te creëren waar de vaste lasten mee betaald kunnen worden. Kan je dan alleen in een ecodorp wonen als je eeuwig buiten de deur werkt?

Juist nu is het belangrijk om te laten zien dat het anders kan dan de normale gang van zaken. Meer plekken waar mensen laagdrempelig kunnen uitproberen hoe het is om met de natuur te leven met een gepaste ecologische voetafdruk. Waar je kan leren, eten en slapen als je meehelpt. Economisch oninteressante terreinen + gebrek aan betaald werk + noodzaak van maatschappelijk verandering = Ecodorp.

Deze handleiding is ontstaan door het te doen.

Zoek een geschikt verwaarloosd terrein. Kijk of er aardige mensen in de buurt wonen die zich willen uitlaten over lokale wetenswaardigheden en roddels. Check je levensgezellen of ze het goed vinden dat je een periode veel van huis zal zijn. Zoek minstens 1 partner in crime. Deel het project in fases op. Hiermee zorg je dat je overzicht en plezier houdt. Bedenk dat je de wereld gaat verrijken met op z'n minst een hoopvolle actie.

Het doel van de eerste dag is om goed voorbereid een actie te doen, een demonstratie en/of bezetting die leuk is en misschien de krant haalt. Een krantenknipsel op je poort werkt zeer bevestigend voor het publiek. Wij hebben op 1 april een demonstratie gehouden ter bevordering van de culturele rafelrand. Een plek waar nieuwe initiatieven kunnen ontstaan. We hebben flyers verspreid en rafel-rand-kanjer bordjes geplaatst bij onkruid in een recent veel te aangeharkt arboretum. Hierna zijn we doorgelopen naar het terrein dat we op het oog hadden, een gesloopt ziekenhuis in het bos. Daar hebben we een camper met caravan geparkeerd, hekken geplaatst en soep gegeten. Voilà, een Ecodorp geboren!

De eerste week was een soort bivak/actiekamp bij de ingang van het terrein. Verwacht vrienden, politie, omwonenden, pers en misschien de eigenaar te woord te staan. Leuk is om je eerste composttoilet te bouwen. Verwacht elke avond vrienden die een biertje komen drinken maar drink zelf niet. Wees de braafste van de klas. Stook geen vuur en laat 's nachts nog geen kinderen slapen op het terrein. Vier je eerste week met iets lekkers buiten de deur.

De eerste maand gebruik je om het terrein te observeren. Waar is het zonnig, hoe loopt het water als het regent, wat voor een bodem heb je en wat voor een beschutting heb je? En ook: wie of wat maakte gebruik van het terrein voordat jij er was? Verplaats zonedig je kamp, sluit zonnecellen aan en maak een keuken.

Na een maand kan je echt iets opbouwen. Begin aan de moestuin. Verzorg wekelijks pannenkoeken voor vrienden die je wilt betrekken. Start een open middag op zondag waarop je de tijd neemt om met geïnteresseerden te kletsen. Op Ppauw hebben we alles mobiel gemaakt. We willen 1 April onze verjaardag vieren met een Bodem Bevrijding Festival. Met muziek, eten, info en tegels uit de grond rukken. We kunnen ook reizen met delen ons dorp. Je kan ons uitnodigen als een Eco-circus met educatieve en entertainende elementen. We stonden eerder op Oerol en staan nu jaarlijks op het Living Village Festival.

Wetenswaardigheden en aanraders:

Over het algemeen geldt hoe groter de eigenaar hoe officiëler het gaat lopen, wat prettig is. Kleine eigenaren reageren soms emotioneel en wispelturig. Bedenk dat je altijd de politie kan bellen als een eigenaar lastig wordt. Hang een bordje met je telefoonnummer op als "beheerder". Zorg dat je het terrein afsluitbaar maakt zodat niemand er zomaar op mag komen zonder jou toestemming. In je caravan heb je huisvrede. Politie mag je caravan niet in zonder een "bevel tot binnentreden". Laat je niet weg bluffen, dit is namelijk het enige dat de politie wel kan doen. Vertrek nooit zonder dat je iets op schrift hebt gekregen. Boetes, bv voor wild kamperen, neem je gewoon aan. Verklaar niets en blijf rustig zitten. Je kan later makkelijk schriftelijk tegen boetes in verzet gaan. Wild kamperen is bv niet bewijsbaar, je was aan het uitrusten. Ga professioneel met de politie om, ze doen hun job en dit is jou werk: de wereld verbeteren. Het handigst is om je als knuffelkraker voor te stellen. Geef gewoon je legitimatie als daarom gevraagd wordt. Als de politie lastiger wordt dan de gebruikelijke "bad cop" kan je om hun legitimatie vragen, je mag ze ook filmen. Als ze echt te veel langskomen om je lastig te vallen kan je een briefje op de poort hangen. Hierop schrijf je dat je de politie zal bellen als iemand het terrein zonder toestemming of "bevel tot binnentreden" betreedt. Er komt dan namelijk een tweede politie ploeg waar de eerste ploeg verantwoording aan moet afleggen. Dan heb je nog de nieuwe kraakwet die kraken criminaliseert, deze wet gaat echter alleen over bewoonbare panden, terreinen vallen hier buiten. Laat je ook niet tegenhouden als er wel een pand op het terrein staat, door het verdwijnen van de oude kraakwet zijn juist mogelijkheden ontstaan die er voorheen niet waren.

De politie kan je in principe alleen legaal snel wegstrijken als de openbare orde in het geding is. Zorg daarom dat je geen feest organiseert en overal waar nodig gevaren bordjes en afzetlint omheen plaatst. Zet een brandblusser neer en draag veiligheid kleding. Eventueel kan je het terrein veilig laten verklaren door een professional. Je kan daarna nog om twee redenen ontruimd worden. Je hebt dan ongeveer twee weken om te vertrekken. Er moet dan namelijk een zaak tegen je worden aangespannen, je hebt rechten als mens. Allereerst: je woont op een plek waar geen woonbestemming op is. Dit omzeil je door er niet te wonen en er enkel atelier ruimte te hebben. Handig is om op een ander adres ingeschreven te blijven staan. De tweede reden om te ontruimen is op het moment dat de eigenaar een spoed eisend belang heeft om te bouwen. Je zal wel eerst een oprotbrief van de jurist van de eigenaar moeten hebben ontvangen. Schrik niet, je hoeft niet te reageren maar je kan een brief van je kraak advocaat terug sturen of er zelf een opstellen. Erin moet staan dat je er woont en dus een zwaarwegender belang hebt dan de eigenaar voor leegstand heeft. Dat je graag wilt meewerken en vertrekken als de eigenaar kan aantonen dat alle vergunningen rond zijn en er van spoedeisend belang sprake is. Hiervoor moet je juist beweren dat je er wel woont. Kijk dus uit bij gesprekken met de media wat je hierover beweert: "ik weet niet of ik hier nu officieel woon". De eigenaar moet aangifte doen om je te laten ontruimen. Het is per gemeente de vraag of die hieraan gehoor wil geven. Je kan laten weten dat je de publieke opinie mee hebt en dat er interesse bij de pers is voor je verhaal. Wat ook kan werken is om de gemeente te laten weten dat een ontruiming duurder zal worden dan ze verwachten. Dit kan je doen door een boomhut te bouwen en een lock-on te lenen bij Theaterstraat. Communiceer dit, de politie zal extra materieel en specialisten in moeten huren. De kosten hiervoor zullen niet op jou verhaald worden, je kan wel aansprakelijk gesteld worden voor schade die jij hebt aangericht aan het terrein. De burgemeester is uiteindelijk verantwoordelijk voor de veiligheid, handig is om meteen een gesprek aan te vragen. Vertel je verhaal. Laat zien dat je een aanspreekbare beheerder bent. Deel de zorgen. Noem je actie een kunstwerk, occupy of dat wat vroeger kraken werd genoemd.

Todo-lijst:

- Als je wilt beginnen met een demonstratie vraag je bij de gemeente een demonstratie vergunning aan voor een kleine ludieke demo. Meld dat je enkel van de stoep gebruik maakt zodat je geen politie escorte krijgt. Beschrijf een route van voor-verzamelplek naar je terrein en terug. Meestal zijn deze vergunningen snel, eenvoudig en gratis te verkrijgen en dan heb je meteen iets officieels om aan de politie te laten zien.
- Maak een flyer voor de demonstratie en probeer die in het plaatselijke suffertje te krijgen.
- Zoek uit wanneer de kopei voor verschillende kranten ingeleverd moet worden en stem je actie daar zonedig op af.
- Schrijf alvast een persbericht over de bezetting. Mail die via je mobiel als je bezetting een feit is.
- Let op je woorden bij een interview, je wilt alleen positieve dingen in de krant. Als de politie bijvoorbeeld lastig is geweest maar er is ook een "good cop" langsgekomen, vertel dan alleen over die laatste.
- Verzin een pakkende naam en maak een info-bord. Plastificeer een kopie van al je materialen om hierop te plakken. Plak leuke bordjes bij al je projecten.
- Schrijf alvast een buurtbrief, wie ben je, hoe ben je bereikbaar en wat wil je met het terrein.
- Draai gratis een kadastrale print van het terrein uit via www.kadaster.nl/vjeh
- Mail de eigenaar van tevoren met je plan om van het terrein een culturele duurzame vrijplaats te maken. Verwacht geen antwoord, maar dan heb je het ten minste eerst netjes gevraagd.
- Bereid alvast een mail voor om naar de eigenaar te sturen nadat je het bezet hebt. Stel je verantwoordelijk op en geef aan dat je het terrein netjes zal achterlaten als er echt gebouwd gaat worden. Laat duidelijk de voordelen zien met jou als beheerder zoals veiligheid en gentrificatie. Probeer een gebruiksovereenkomst te sluiten, maar het hoeft niet. Bedenk dat al je uitlatingen tegen de eigenaar juridisch bindend kunnen zijn, ook mondelinge uitlatingen.
- Neem contact met een (kraak) advocaat van www.vrva.nl Meldt waar, wanneer en wat je gaat doen zodat dit bekend is. Mocht je advocaat werk voor je gaan verrichten dan hebt je een bewijs van onvermogen oid nodig zodat je niet alles hoeft te betalen. Vraag dan je advocaat om een begeleidende brief die helpt bij het aanvragen van een bewijs van onvermogen bij het juridisch loket.
- Je kan van mij of je advocaat handige formulieren krijgen. Vul ze in en print ze uit: Kraakbrief, Begeleidende brief aan de officier van justitie, het concept dagvaarding kraakpanden om de staat aan te klagen als ze je zonder rechtszaak willen ontruimen, en de beleidsnotitie betreffende kraken. Laat de politie maar denken dat je een jurist bent.
- Als je een compromisloze actie hebt voorbereid en verwacht opgepakt te gaan worden bel je eerst met een piket-advocaat (L. Plantega). Zij kan je adviseren en bijstaan als je aangehouden en vastgehouden wordt. Beschouw het als je werk en zit het rustig uit.
- Bereid gereedschap voor om het terrein op te kunnen en haal sloten om het af te kunnen sluiten.
- Zorg voor betrouwbare vrienden die bepaalde klusjes kunnen doen zodat jij altijd aanspreekbaar bij de ingang kan blijven.
- (vul zelf aan)

Wat is een Ecodorp?

Het is niet een plek waar we bezig zijn om minder slecht voor de aarde te zijn. Het is een plek waar we de gastvrijheid van de aarde waarderen en onze gastvrouw helpen om wederom overvloed te creëren. De aarde is ons thuis. We genezen de aarde en daarmee onszelf. Het is een plek voor nieuwe cultuur, nieuwe rijkdom, nieuwe omgangsvormen, nieuwe opvoeding en nieuwe waarden. En dat vieren we!

Mobiel Ecodorp Werkplaats Ppauw is een altijd frisse plek in Wageningen. De Grassmoawer heeft deze ruïne in het bos tot leven geblazen. Ppauw wordt door de gemeente gedoogd waardoor bijna alles kan als het maar verantwoordelijk gebeurt. Zo zijn er straten en parkeerplaatsen verwijderd en tot voedselbos gemaakt. Er staat een tipi, kas, composttoilet, tiny-house, yurt en zelfgebouwde leefkeuken. Er is een werkplaats voor Eco-kunst, een oefenruimte en er is plek voor workshops. Er zijn 10 Ppauwers die zich organiseren door middel van consent, geweldloze communicatie en dragondreamen. Ben je toe aan wat anders? Kom eens langs of kom logeren als Airbnb-er.

Huisregels: "Eigendom is diefstal, diefstal is niet oké. Respecteer jezelf, anderen en de aarde. Iedereen is verantwoordelijk".

"Schoon water en lokale stroom is fantastisch, wees er zuinig mee. Dank"

Compost toilet

- Zitten! Vooral mannen. Kleine boodschappen mogen ergens anders.
- Mikken! Scheidt uw compost.
- Bedekken! Gooi zaagsel over uw boodschap.
- Klep dicht! Tegen ongedierte en luchtjes.
- Handen wassen! Onze dank is groot.

De boomhut is gemaakt om een ontruiming te voorkomen. In het begin van onze bezetting heeft de gemeente onderzocht of er gronden te vinden waren om ons te ontruimen. Dit is o.a. voorkomen door deze boomhut. De hut is gebouwd tijdens een workshop door een anti snelweg activist. Doordat deze bewoonbare hutten binnen enkele uren geplaatst kunnen worden zijn in Engeland met succes wegebouw projecten tegengehouden.

Voedselbos

Een bos ontworpen vanuit de permacultuur principes. Er is goed en lang gekeken naar de plaatselijke grond, het licht, het water, de wind en het ecosysteem. Vanuit kennis van bos ecosystemen is er daarna een ontwerp gemaakt. Allereerst is de bodem bevrijd en gezond gemaakt. Daarna zijn er planten combinaties geplant van soorten die elkaar versterken. Bijna alle planten zijn bruikbaar of eetbaar. Hierdoor ontstaat op ten duur een eetbaar bos dat ons duurzaam van voedsel, bouwmaterial, medicijnen en brandhout kan voorzien. Ecodorp Ppauw plantte in 2015 een voedselbos aan. Helaas moest dat in 2017 plaats maken voor een weg. Als compensatie voor de weg moet een deel van de Scheidingslaan aan de natuur terug gegeven worden. Ppauw wil dit graag op een creatieve manier doen. Het liefst maakt Ppauw een voedselbos om Wageningen heen. Klein wonen in nieuw bos. Een plek waar de mens een positieve ecologische voetafdruk heeft. Een ontwerp dat voor de toekomstige generaties diversiteit, bouwmaterial, voedsel, medicijnen, educatie en inspiratie produceert.

Tiny-Henk bouw hier aan zijn tiny-house. Het is gemaakt van gerecycled materiaal. Henk helpt je graag als je ook overweegt om een tiny-house te bouwen. Kirsten en Joachim hebben een showmodel tiny-house gekocht en maken die nu off-grid. Debbie maakt momenteel een tiny-house via postorder materialen.

Wereldhuiskamer

Dit is de leefkeuken van het ecodorp. Het is gebouwd van lokale natuurlijke grondstoffen en lokaal afval. Het is volledig demontabel. Hierdoor is het een ruimte die de tijd kan weerstaan. We hebben de ruimte gebouwd in een maand met vrijwilligers om te laten zien dat we serieus zijn: wij willen en kunnen hier gezonde samenvoerende meergeneratie woningen bouwen in een voedselbos dat eeuwen oud kan worden. De leefkeuken is altijd een belangrijke plek geweest op Ppauw. De ruimte is een combinatie van een keuken en woonkamer voor meer dan de bewonersgroep. Er is om de week een eetcafé met muziek en er vinden workshops plaats. De eerste leefkeuken was in een halve circustent. Toen die niet bestand bleek tegen storm werd het een legerboogtent met serre. Daarna is het modderschip gebouwd, een passief solar gebouw met rocket-mass-heater.

Kinderprogramma: Hoe overleef je een Ecodorp?

Op het eco-dorp Ppauw wonen jongeren die groot durven dromen. Wist je dat er technieken zijn om dromen uit te laten komen? Dat verhalen vertellen de wereld verandert? Dat iedereen een kunstenaar is? Dat de rijkste mensen meestal het armst zijn? Kom kijken, luisteren en spelen met de Ppauwers! We hebben een Willy Wortel, andere Universiteit, lokaal geld, eetbaar bos, tiny houses, koekenbakker en nog veeeeel meer. En we hebben er zin in om jullie vaker te zien!

Haal adem.... en lees voor. Heel in de verte hoort Valdemar roepen: "Valdemar, Valdemar". "Ja mama" zegt Valdemar maar zijn stem kraakt. "Valdemar" hoort hij weer. Maar dat is mama niet, het klinkt eerder als een blokfluit die kan praten. Nu wordt Valdemar echt wakker. Hij gaat rechtop zitten en wrijft in z'n ogen. Het is helemaal donker. Zijn hoofd zit nog vol wervels die langzaam oplossen. Net op het moment dat Valdemar bedenkt dat hij de stem heeft gedroomd hoort hij weer zachtjes: "Valdemar". Nu wil hij weten wie het is en kwiek staat hij op. Hij sluipt naar de uitgang van de tipi. Hij hoort de rustige adem van zijn broertje naast zich en zijn ouders slapen ook nog. Buiten is spookachtig mooi, het is het krieken van de dag. Het geluid van vogels komt werkelijk van alle kanten. Het is alsof honderden zangers de dag verwelkomen met nieuwe gedichten die spontaan uit hun opwellen. Ze zingen over de mooie lucht waar wolken zo zoet als suikerspinnen in zweven, over de stroperige slierten mist die uit de vijver wegvluchten en over de heerlijke geur van de vochtige aarde. Er welt een geluid in Valdemar op, een warme toon die langzaam naar beneden zakt in een rommelend gebrom. Valdemar steekt zich uit als een kat en voelt hoe zijn blote voeten en handen het zachte mos aanraken. Hij staat op en wil net de touwbrug naar het speelbos beklimmen als hij iets ziet bewegen. Heel dichtbij, op een takje nog geen meter naast hem, zit een dikke roodborst die hem nieuwsgierig aankijkt. Valdemar moet glimlachen en blijft heel stil staan. Kalm zegt hij: "Hee Robin, heb jij me geroepen? Heb je soms zin in een spelletje?". De roodborst hipt een paar keer op het takje zodat hij Valdemar ook eens van de andere kant kan zien en doet een poepje. "Spelen? nee dank, een hapje misschien?" Euh, hier klopt iets niet. Valdemar stopt een wijsvinger in zijn oor en probeert er iets uit te pulken. "Doe nou niet alsof je een uilskuiken bent, jij begon met praten". De roodborst wipt een paar keer met zijn kleine staartje en kijkt Valdemar aandachtig met zijn kraal oogjes aan. Valdemars mond valt open en het lijkt of zijn ogen als ballonnen opgeblazen worden. "Wah? Wat? Wat zeg je?" stamelt hij. "Of je wormen lust, nou goed? Jemig, ze zeiden dat je een pientere bent maar je lijkt wel een mens". Na dat laatste woord klinkt even het geluid dat een blokfluit maakt als je de persoon die hem bespeelt kietelt. "Wie? Wat?" Valdemars tong voelt aan als een ballon gevuld met zand. Hij steekt hem uit zijn mond en sputtert spetters op de grond. "Ja zo zie je er slim uit, weet je wat? Ik ga wel weer". En hoep! weg vliegt de roodborst. "Lacht! wacht!" Valdemar springt op, struikelt over een boomwortel en krabbelt weer overeind. Hij kijkt in de richting waar hij de roodborst zag verdwijnen. "Robin, ben je daar? Sorry, ik ben dit niet gewend, dat je kan praten enzo". Net als Valdemar zich afvraagt of hij het zich niet allemaal verbeeld heeft, of dat hij door zijn broer in het oetje genomen is hoort hij een zacht gezoem van boven. Boven hem uit torent een gigantische beuk, zo'n rossige die je gerust magistraal mag noemen. "Hoi grote boom, ben jij zo aan het zoemen?" fluistert Valdemar zachtjes, hij voelt zich plotseling ontzettend klein bij de ontzaglijk grote boom. Hij is nog niet uitgesproken of de blaadjes aan de boom beginnen te ritselen. Eerst denkt Valdemar dat het de wind is maar dan ziet hij vol verbazing een tak langzaam naar hem toe buigen terwijl het ritselende geluid verandert in een soort gegiechel. De tak die op hem af komt lijkt te schudden en kronkelen van het lachen en bereikt de grond waar Valdemar verbaast staat te kijken.

Opeens staat hij tussen de bladeren en takken van de boom die om hem heen buigen. Het lijkt net of hij in een boomhut staat en dan kriebelt er van achter iets in zijn nek. Met een gil springt hij op terwijl er nu een takje onder zijn oksel wriemelt, ieh. Hij pakt een dikke tak en klimt erin. Valdemar weet zich nog net goed vast te grijpen als de hele tak met boomhut en al weer de boom in zwiept onder het geluid van krakerige gelach! Als Valdemar naar de grond kijkt verdwijnt die draaiend in de verte. Weer voelt Valdemar iets in zijn nek kriebelen en met een bliksemsnelle reactie grijpt hij het beet. "Au au au!" Valdemar schrikt van het geluid en laat pardoes los. Van achter hem vandaan springt een kleine eekhoorn tevoorschijn die met een pijnlijk gezicht zijn staart in zijn voorklauwtjes vast heeft. "Au au au! en ik had al zo'n dikke rode staart". De eekhoorn kijkt met een schuin oog naar Valdemar. "Geintje! Ha daar had ik je mooi te pakken hè?" De eekhoorn klimt een paar bliksem snelle rondjes rond een stammetje en springt op een tak vlak boven Valdemar. "Heb je honger? Hier heb je jonge beukenblaadjes met pesto van beukennotjes en knoflook, eigen recept. Fijn trouwens dat jullie die knoflook daar geplant hebben, maakt het helemaal af". Valdemar kan nog net een bakje van bladeren opvangen dat hem toegeworpen wordt. Er zitten opgerolde blaadjes in en het ruikt heerlijk. "Ja eerst dachten we nog, wat zijn die mensen nu weer van plan. Eerst maken jullie zo'n gat in het bos en dan zetten jullie het vol met gigantische stenen dozen waar wij niet in kunnen. En een paar cirkels later alles weer kapot maken en overal puin achterlaten. En toen kwam jullie groepje met van die grote lappen om stokken gebonden en grote dozen op wieltjes. Ik zei nog, daar gaan we weer. En inderdaad daar gingen jullie, als bezeten aan het werk. Werken werken werken, weten jullie dan niet dat het ongezond is om zo veel te doen? Maak ok, ik had het niet verwacht, maar het is hier plots veel leuker geworden. Overal hebben jullie opgeruimd en jullie hebben zelfs de stenen aarde weer levend gemaakt. En hoe, wat een lekkere kruiden, wat een fijne plekje hebben jullie gemaakt. Echt, toen we in het bos hoorden waar jullie mee bezig waren is iedereen voorzichtig gaan kijken. En deze keer werden we niet weggejaagd, we mochten gewoon mee eten van wat jullie geplant hebben. Nou en dan zul je wel begrijpen dat al die sloebers uit het bos, dat toch eigenlijk maar een houtwinkel voor mensen is, nou dat al die planten en dieren die het daar nog maar net volhielden hier naartoe kwamen. En echt, hier zijn we weer gezond en gelukkig geworden. Die kruiden en die aarde die jullie brachten, wist je dat daar hele zeldzame tussen zitten? Allerlei medicijnen en smaakmakers die we al in lange tijd niet meer geproefd hadden. Nou en toen hebben we meegeholpen hè? Zo'n mooie plek is het geworden, ik moet er bijna van huilen". Een dikke traan biggelt over het gezicht van de eekhoorn. Valdemar voelt een brok in zijn keel en beweegt zijn hand om de eekhoorn te aaien. Net als hij de eekhoorn wil aanraken springt deze plots op en schreeuwt: "AU!" Geschrokken trekt Valdemar zijn hand terug. "Hi hi hi, als je je eigen gezicht eens kon zien". De eekhoorn valt lachend van een tak, doet enkele achterwaartse koprollen en het lijkt of hij schuddend van het lachen uit de boom valt. "Geintjeeee" hoort Valdemar hem in de verte nog zeggen. Valdemar wrijft in zijn handen, wat een grapjas. Ondertussen is ongemerkt het gezoem luider en luider geworden. De boomhut waar Valdemar in zit is bijna in het hoogste topje van de beuk aangekomen. Het gezoem zwelt nog verder aan totdat het Valdemars hele lijf doet trillen. "Oei, dat kietelt" zegt Valdemar terwijl hij zich klein maakt. Het gezoem verandert meteen, het is nog even luid maar nu kietelt het niet meer. Nu ziet hij ook waar het vandaan komt, het zijn de bijen. Honderden, duizenden bijen die rustig af en aan vliegen van een soort bal die aan de stam van de beuk zit. Gehypnotiseerd kijkt Valdemar naar het af en aan vliegen van de bijen, het gezoem is veranderd in een trilling die zijn hele lichaam laat ontspannen. Op de achtergrond hoort hij een deuntje. Het deuntje komt van duizenden kleine stemmetjes die zingen: "De koningin, de koningin, daar moet honing in, de koningin, de koningin, daar moet honing in". Valdemar luistert aandachtig naar het altijd herhalende en toch ook veranderende deuntje. Minuten, een kwartier, misschien wel een uur gaat voorbij waarin Valdemar zich meer en meer erbij voelt horen. Bij de bij er bij der bij, Valdemar giechelt even in zichzelf. Daar in de top van die gigantische beuk boven op de Wageningse berg heeft hij een fenomenaal uitzicht. Het is werkelijk fantastisch hoe ver hij kan kijken. Overal om hem heen tot kilometers in de verte ziet hij boomkruinen en wolken. De bijen vliegen vanuit hier naar alle andere bomen. De bladeren zijn fris groen van de lente en sommige bomen zijn ook nog eens prachtig gekleurd door de bloesem. Dit in combinatie met de suikerspin wolken doet Valdemar zijn adem inhouden. Zo gaan er weer seconden, minuten, uren voorbij zonder dat Valdemar zich beweegt. Hij voelt een gouden rand om alles heen komen en als hij naar het oosten kijkt ziet hij de zon van achter de horizon gluren. Dit is gewoon te mooi voor hem, het is alsof zijn ogen pannenkoeken eten en hij vallende sterren ruikt. Valdemar raakt zo verward dat hij niet heeft gemerkt dat ondertussen het deuntje is veranderd, het is nu één stem die zingt: "Honing voor de koning, vandaag is de kroning. Honing voor de koning, vandaag is de kroning". Valdemar kijkt om zich heen en ziet de koninginnenbij naar hem toe vliegen. Hij ziet meteen dat het de koningin is want ze is veel groter en ze ziet er prachtig en donzig zacht uit. De koningin vliegt in een gouden zonnestraal naar Valdemar toe en landt op zijn neus, maar het is niet eng. "Honing voor de koning, vandaag is de kroning" zingt ze nog éénmaal en dan vloeit er een gouden druppel uit haar vacht. Duizenden stemmetjes vullen de lucht met gonzend geluk. "Jij hoort erbij, zij hoort erbij, hij hoort erbij, wij horen bijeen". De druppel druipt langzaam van Valdemars neus en hij vangt hem op met zijn tong. Boem! Het is alsof een explosie vanuit Valdemars mond door zijn hele lichaam kruipt. Het gezoem wordt plots rood en warm en bekend, hij lijkt van binnen te koken. Hitte, draaien, hij valt! Tientallen, honderden meters valt hij door een donkere buis. Het draaien en vallen houden plotseling op. "Valdemar!" Valdemar doet zijn ogen een klein beetje open en kijkt door de spleetjes. "Hee lieverd, lekker geslapen?" Valdemar ziet de voeten van zijn vader. Hij voelt zich zweetheet. Er wordt een deken van hem afgeslagen. "Zo zo, jij bent goed ingepakt, hier drink wat". Valdemar gaat rechtop zitten en wrijft in zijn ogen. Een vette zonnestraal valt door de ingang van de tipi, alles is warm en rood. Hij pakt het glas aan, neemt een slokje en ziet, nee ruikt een appeltaart. "Ja, er is wat te vieren" zegt vader bij als hij Valdemar naar de taartvorm ziet kijken die midden op tafel staat. "En wat is er dan feestelijker dan appeltaart als ontbijt?" zegt vader die duidelijk in een goed humeur is. "Weet je wat er speciaal aan vandaag is?" Vader pakt een verfrommeld stuk krant en houdt die voor Valdemars neus. "Vanaf vandaag is onze ecologische voetafdruk precies 1 aarde, eindelijk passen we op aarde!". "Pap?" Valdemar duwt de krant van zijn gezicht weg en gaat weer liggen. Hij voelt zich nog draaiërig en wil eigenlijk dat zijn vader rustig doet of in ieder geval de dingen zo zegt dat hij het kan begrijpen. "Okay, okay, ik snap het, je bent net wakker". Vader begint grote stukken taart te snijden en op schoteltjes te stapelen. Als ze allemaal lekker aan het smikkelen zijn begint vader met volle mond. "Valdemar, jongen, vanaf vandaag gaat het alleen nog maar beter met de aarde". Buiten klinkt het geluid dat een blokfluit maakt als je de persoon die hem bespeelt kietelt.

Wageningen is een internationale studentenstad. Op Ppauw is jaarlijks de regreening (ipv ontgroening) voor nieuwkomers. "Think global, act local" wordt in Wageningen ook meteen "act global". "Hoe voeden we de wereld?" betekent wat ons betreft: "Hoe voeden we al die planten en dieren voordat ze uitsterven door de groene revolutie?"

WAGENINGEN UNIVERSITY

A winter on modernity's edge

Exploring the contribution of reskilling to
ontological design for sustainability
– the case of ecovillage Ppauw

Rurale Universiteit Wageningen. Ppauwers zijn echte doeners. We nemen de verantwoordelijkheid om samen te wonen, samen te zorgen, en samen te bouwen. De volgende stap is dat we kijken hoe we beter van elkaar kunnen leren. We gaan op zoek naar leermogelijkheden met de rest van de maatschappij. Tijdens het jubileum vieren we de opening van de 'Rurale Universiteit Wageningen'. In een ceremonie zal onze David vertellen over de toekomst van het gezamenlijk 'leren leren' en planten we een zaadje voor de toekomst van onderwijs in rest van de wereld.

Planning for sustainable
development by supporting
Ecovillage concepts.

A comparative Case Study in the Netherlands

Maurice HERKRATH

August 2017

WAGENINGEN
UNIVERSITY & RESEARCH

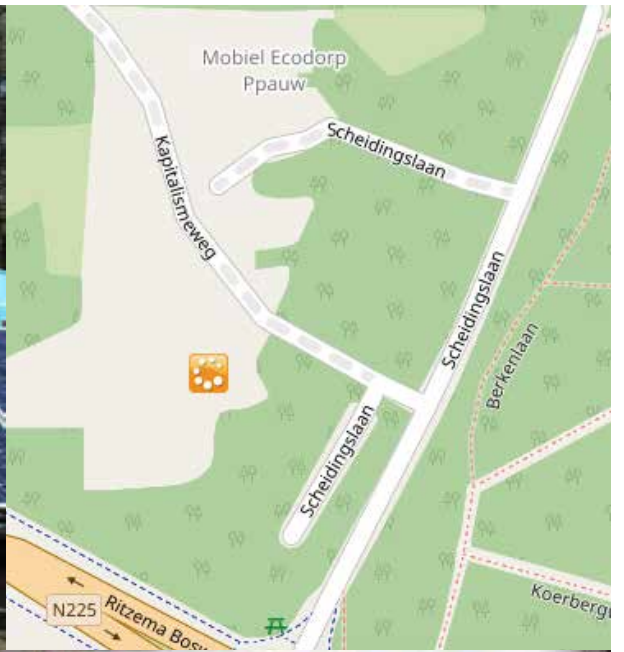

ECODORP WAGENINGEN

Ze zeggen wel eens dat je voor een goede relatie altijd open moet staan om jezelf te ontwikkelen met de hulp van je partner. Zo werkt het ook in een community, alleen gaat dat nog beter omdat je dan meer mensen hebt om je te helpen. Een groep mensen kan op die manier een $1 + 1 = 3$ situatie opleveren. Zonder dit voornemen krijg je vaak te maken met een $1 + 1 = -1$ situatie. De insteek is dat altijd de juiste mensen op Ppauw afkomen. We begonnen bewust met een geoliede groep, enkele muzikanten van de Grassmoawer die elkaar zelfs zonder woorden begrijpen. Er kwamen daarna allerlei tijdelijke bewoners bij, vooral studenten die een vak op de WUR volgden. Op tijdelijke basis samenwonen of werken is makkelijk. In de situatie waar het 'jezelf door ontwikkelen' te moeilijk vindt laat je het dan tijdelijk achterwege. Ondertussen is er een stevige groep van 10 mensen ontstaan die er echt voor gaan. Als we problemen of triggers tegenkomen houden we een empathie sessie, vaak via een talkingstick (per persoon krijg je dan de tijd die je nodig hebt om wat in je speelt te delen), voordat een project verder gaat. Bij moeilijke besluiten die iedereen aan gaan wordt naar consent gezocht. Je verandert dan de mogelijke oplossing totdat niemand meer de behoefte heeft om een probleem te beargumenteren. Als het probleem in de relationele sfeer zit zoeken we naar consensus, er is dan ook het veto-recht. Democratie vermijden we omdat meerderheid zoeken eigenlijk vriendjes verzamelen is om verbaal tegen de minderheid te vechten. Consent zoeken betekent dat je met elk nieuwe plan je richt op de mensen die er een bezwaar op hebben. Als je daar aan werkt wordt het plan van iedereen en is iedereen zichzelf aan het ontwikkelen. Geweldloze communicatie helpt ontzettend goed. Je neemt dan de tijd om in jezelf te kijken hoe je je voelt bij een moeilijke situatie en wat je behoefte is. Dan communiceer je het op ongeveer de volgende manier: 'als gebeurt ontstaat bij mij het volgende gevoel (neutrale observatie), Ik wil me graag voelen (behoefte), zou je kunnen helpen om in de situatie te veranderen (verzoek)?'. Voor het maken van een gedeelde visie gaan we dragondreamen. Deze methode benut optimaal alle bijdragen die iedereen in zich heeft. Meestal ontstaat dan als vanzelf een verrassend goede visie. Binnenkort willen we de 8-shields methode uitproberen. Elk project verdelen we in taken die dicht bij de verschillende archetypes staan, deze worden dan verdeeld. Het is leerzaam, brengt mensen dicht bij hun natuur en het project landt stevig op aarde. Veel hoeven we niet te vergaderen omdat de groep klein genoeg is om elkaar regelmatig te ontmoeten, we eten elke dag samen.

Burgermeesters....

PvdP mag blijven

WAGENINGEN - De Partij voor de Planten (PvdP) hoeft van de gemeente het terrein van het voormalige ziekenhuis Pieter Pauw niet te verlaten. Dat heeft het college van b. en w. gemeld na schriftelijke vragen van GroenLinks. „Zo lang de openbare orde, veiligheid en hygiëne niet in het geding zijn, hebben we er geen problemen mee”, vertelt burgemeester Geert van Rumund. De burgervader is verantwoordelijk voor orde en veiligheid. „Daarover hebben we dan ook duidelijke afspraken gemaakt”, aldus Van Rumund. Zo zijn er onder meer hekken geplaatst. Daarnaast mag de PvdP de 'leefruimte' niet verder uitbreiden. Eerder al gaf de eigenaar van het terrein, Smink Vastgoed uit Nijkerk, aan geen problemen te hebben met de aanwezigheid van de leden van de PvdP.

Ecologische nieuwjaarswens voor Wageningen

WAGENINGEN - Ecodorp Wageningen heeft bij de rotonde op de Wageningse Berg stiekem een kunstwerk in de openbare ruimte geplaatst. Het is een nieuwjaarswens van het Ecodorp aan heel Wageningen. Het kunstwerk heet de Zonnebloem, het is een metalen object met zonnepanelen als bladeren. 's Avonds wordt het verzamelde zonlicht weer afgegeven als een groene lichtpuls, een hartslag. Omdat het om een kwetsbaar kunstwerk gaat zal de Zonnebloem voor de jaarwisseling weer naar het ecodorp verhuizen. Voorbijgangers reageerden positief tijdens het opbouwen. Er werden enkele extra rondjes gereden. De groene hartslag staat voor het groen hart van Wageningen. De zonnepanelen laten zien dat Wageningen groot inzet op zonne-energie. Ecodorp Wa-

geningen plaatste al eerder stiekem kunst in de openbare ruimte. Op de Scheidingslaan staat sinds 1 april dit jaar een blikvanger in de vorm van een pauw.

De installatie is gemaakt door Erik Groen, een Wageningse kunstenaar. Hij maakte de Zonnebloem in 2012 voor de Floriade. Daar kon de bloem echte bloemen afschieten als hij opgeladen was. Daarna heeft de bloem op vele festivals gestaan waaronder de Molenmarkt in Wageningen. Nieuw is nu de groene ledverlichting die de bloem ook 's nachts zichtbaar maakt. Thuis op Ecodorp Wageningen levert de bloem stroom voor het dorp. Erik Groen heeft ook een Nieuwjaars column geschreven die u kunt lezen op erikgroenblog.wordpress.com.

Het kunstwerk bij de rotonde op de Wageningse Berg.

Zoektocht naar een rafelrand

Met de bezetting van een parkeerplaats strijdt kunstenaar Erik Groen voor een Wagenings ecodorp.

door Marleen ten Hoedt en Jerden van Barneveld

WAGENINGEN - Drie leden van de Partij voor de Planten genieten van de zon in de bossen van Wageningen. Op de vroegere parkeerplaats van het Wageningse ziekenhuis staat nu een duurzame caravan van kunstenaar Erik Groen (40). Dit is bezet gebied. De getogen Wageninger ziet zijn actie 'Pauw' als startpunt om op termijn een ecodorp te bouwen in Wageningen. „We zitten hier sinds dinsdag. 's Avonds hebben we een demonstratie gehouden, waarbij ongeveer veertig mensen aanwezig waren. Nu bezetten we de parkeerplaats. Iedereen mag hier meedoen. We kijken wat de mensen voor plannen hebben, we observeren alleen.” Groen wil Wageningen een cultureel en ecologisch rafelrandje geven. „Wageningen heeft een plek nodig om te experimenteren met een ecodorp. Nu zijn bouwvoorwaarden strikt en amper duurzaam.” Op het terrein staan een caravan en een bakfiets, beide met zonne-

■ Erik Groen (links) kijkt toe hoe een ecologisch toilet wordt gebouwd op het parkeerterrein van het vroegere Pieter Pauw-ziekenhuis. foto Tamara Reijers

panelen op het dak. „GroenLinks gebruikte de caravan tijdens de campagne voor de afgelopen gemeenteraadsverkiezingen in Wageningen. De bakfiets gebruik ik ook voor andere evenementen.” Achter de parkeerplaats staat een aantal huizen. Groen zegt goed contact te hebben met de buurtbewoners. „We hebben het er van tevoren over gehad. We houden de parkeerplaats schoon. Daarnaast

zorgt onze komst voor veiligheid. Eerder kwamen hier drugsdealers en prostituees, nu dus niet meer.” Het oude Wageningse Pieter Pauw-ziekenhuis werd in 2000 verlaten nadat alle ziekenhuizen in de regio in Ede waren verenigd in Ziekenhuis Gelderse Vallei. De parkeerplaats is nu eigendom van Smink Vastgoed bv. „De gemeente is in deze kwestie niet belangrijk”, zegt Groen. „Dit terrein is

van een privé-eigenaar. Hij is op de hoogte gesteld van deze actie. Mocht hij het niet waarderen, dan vertrekken we vrijwillig.” De politie heeft woensdagochtend de plek bezocht. Bang voor eventuele ontruiming is de kunstenaar niet. „De agenten waren enthousiast. Het is goed om met weinig mensen actie te voeren, niet met een grote menigte. We zijn geen Occupy.”

Zijn vriendin en twee kinderen zijn achtergebleven in hun woning in Wageningen. Groen: „Ze bezoeken ons dorp iedere dag en steunen me.” Volgens de kunstenaar gaat er deze eeuw veel veranderen: „We zullen de ecosystemen die door de economie kapot zijn gemaakt repareren. De tijd van concurrentie is voorbij, het is tijd voor samenwerkingen.”

• In Wageningen leven tien mensen op een gekraakt ziekenhuisterrein

• De studio van stobalen waarin de band Grassmoower repeteert. foto Do Visser

Zo doe je dat: leven in een ecodorp

Erik Groen creëert zijn ideale wereld in een gekraakt ecodorp.

door Bettine Winters

Het 1-jarig bestaan van het ecodorp in Wageningen werd eind maart gevierd met het bodembevrijdingsfestival. Zo'n vijftig festivalgangers hebben de klinkers van een parkeerplaats verwijderd. 'Stenen eruit, compost erin', was het motto. Nu groeit er een eetbare bostuin.

'We werken hier aan het herstel van ecosystemen', zegt Erik Groen (41). Hij kraakte het voormalige ziekenhuisterrein aan de Scheidingsbaan, creëerde er een ecodorp en leeft daar nu met ongeveer tien mensen die hetzelfde doel nastreven. 'We proberen hier met een zo klein mogelijke ecologische voetstap te leven.' Dat betekent: de aarde zo min mogelijk belasten.

De bewoners wekken stroom op met zonnecollectoren, wassen hun kleding in regenwater en poepen op een composttoilet. Maandelijks gebruikt de groep 1.000 liter drinkwater dat in een watertank naar het terrein wordt gehaald, want leidingwater is er niet. In zelfaangelegde tuintjes groeien peulen, aardbeien en artisjokken en in de zogenaamde rabskas staan tomaten-, pe-

per- en aubergineplantjes. De groep is daar mee niet zelfvoorzienend, maar dat is ook geen doel. 'We willen samenwoonend zijn en delen met andere groepen.'

Voor Groen is het ecodorp een droom die uitkomt. Het is zijn atelier waar hij als kunstenaar creëert en zijn thuis met familie en vrienden. 'Ik leef al lang op deze manier, maar was het een beetje ben om altijd in mijn eentje te zijn.' Behalve zijn vriendin Heerltsje Graansma (34) en hun kinderen Sten (11) en Borre (7) woont de helft van zijn band Grassmoower in het dorp. Het gezelschap repeteert in een studio die uit stobalen is opgebouwd.

Het is ook een plek waar hij zijn idealen uitdraagt. 'Hier kunnen we laten zien dat je prettig, gezellig en rijk kunt leven zonder veel spullen. Het gevoel van rijkdom krijg je als je met andere mensen samen iets doet.' Op de meeste zondagen is het dorp daarom open voor voorbijgangers die nieuwsgierig zijn. Ook worden er regelmatig workshops gegeven, zoals 'Hoe kraak je een ecodorp?' Volgens Groen hebben al zestig mensen die cursus gevolgd.

Cursisten mogen een vrijwillige bijdrage geven, want er wordt geen cursusgeld gevraagd. 'We vinden geld een beetje vies. Geld wordt gecreëerd in de rijkste gebieden op aarde ten koste van de armste gebieden op aarde. Hoe minder we ermee doen, hoe beter.'

Het ecodorp moet binnen vijf jaar weer verdwijnen, weet Groen. 'Maar we gaan niet voor leegstand weg. We gaan alleen als er hier dan echt wat gebeurt.'

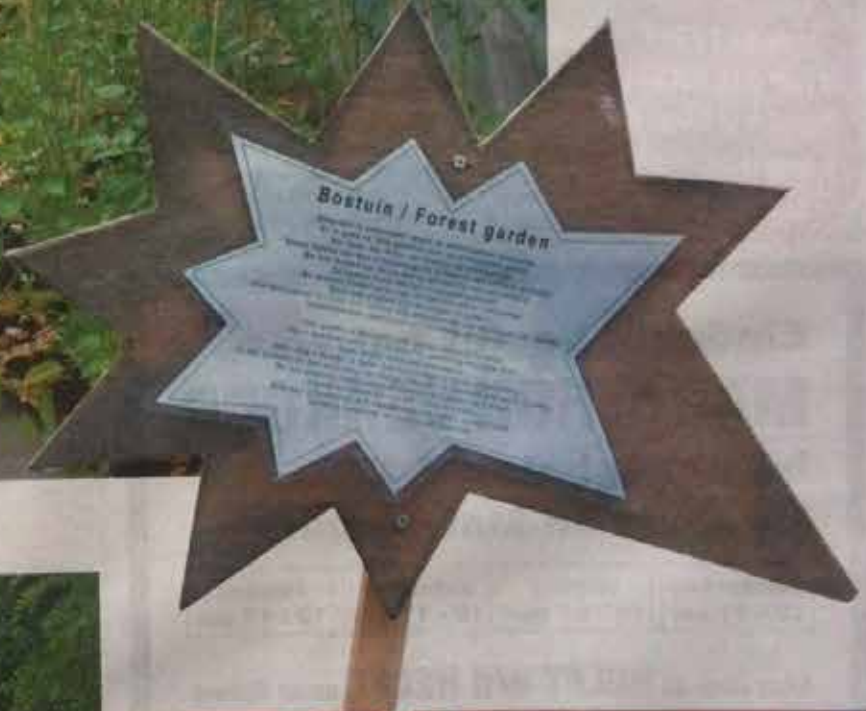
• Als Groen alle bewoners bijeen wil hebben, zoals voor het ontbijt, luidt hij de bel. foto Do Visser

•••
De bewoners wekken stroom op met zonnecollectoren, wassen hun kleding in regenwater en poepen op een composttoilet

•••
Op de meeste zondagen is het dorp open voor voorbijgangers die nieuwsgierig zijn. Ook worden er regelmatig workshops gegeven

• De gezamenlijke tent in het ecodorp fungeert als woonkamer. In het donkere deel, achterin, is een keuken. foto Herman Sijber

• In de salsikas worden tomaten-, aubergine- en peperplantjes opgekweekt. foto De Vries

• Bewoner Roan (30) woont met zijn geliefde Thekla (23) in een Mongoolse yurt. Voor zijn woning is de bodem 'bevrijd' van klinkers. foto Herman Stöver

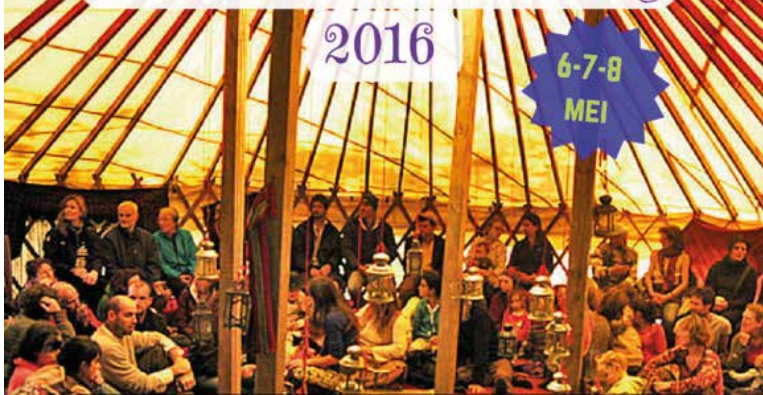

• Bewoner Roan is trompettist in de band Grassmoower. De helft van de band woont in het ecdorp. foto Herman Stöver

Permacultuur Gathering

2016

6-7-8
MEI

Sociale Permacultuur on site, offgrid
Bouw mee aan de beweging, leer-van-elkaar-
workshops, kampvuur,
muziek en lekker biolokaal eten

WEGGEEFMARKT: BRENG JE BOEKEN, ZADEN EN WATNOGMEER MEE!

Ecodorp Ppauw, Scheidingslaan 1 Wageningen
Check Ppauw.nl voor programma en opgave

28 & 29 April Ppauw

Permaculture Gathering

Permaculture Gathering

Water @ Ppauw

27/28/29 April, a self-organizing event
More info on FB & www.ppauw.nl

Jubileum Ecodorp

Het Ecodorp op de Scheidingslaan heeft duizend euro aanvraagd voor haar jubileum op 1 april. Het geld wordt uitgegeven aan externe kunstenaars, docenten en artiesten.

WAGENINGEN - De uitdaging dit jaar is om levend te bouwen. Volgens boomkunstenaar Bob Radstake uit Dalfsen brengt dit oplossingen voor wereldproblemen letterlijk dicht bij huis. Hij komt helpen om het eerste levende huis van Nederland aan te planten. Ook komt kunstenaar Yacintha uit Berlijn om een levende boomhut te maken.

Het initiatievenfonds vroeg

hoe het Ecodorp de 'gewone' Wageninger zou betrekken. Er zijn klus-weekends gepland op 2 en 3, 16 en 17 en 28 tot en met 31 maart. Het jubileum wordt in het laatste klus-weekend gevierd. Dit geeft hopelijk iedereen de gelegenheid om een keer langs te komen en kennis te maken met het Ecodorp. Entree is gratis.

Het Ecodorp met tien bewoners wordt gedoopt op het

terrein waar vroeger het Pieter Pauw ziekenhuis stond. Op deze broedplaats worden nu Wageningse experimenten gedaan op het gebied van basisinkomen, lokaal geld, voedselbossen en tiny-houses. Omdat het dorp veel studenten aantrekt, wordt er gezocht naar andere plekken rond Wageningen om uit te breiden. Over drie jaar wil het dorp haar verjaardag als Transitie-festival midden in de stad gaan organiseren. Kijk voor meer informatie op de website.

www.Ppauw.nl

2015 JAAR VAN DE BODEM

Beyrijdingsfestival

27-28-29 maart Gratis entree.
 Mobiel ecodorp Ppauw 1 jaar!
 Scheidingslaan 1 Wageningen.
 Doen: Stenen eruit, compost erin.
 Begin aanleg van een eetbaar bos.
 Leren: Workshops, aanmelden op www.boerengroep.nl Films.
 Ervaren: Muziek van Trikosis.
 Bio-lokale maaltijden, Capuchinha.

Met dank aan de kraakbeweging en 't Wageningse NUT

Ppauw twee jaar!

- 1 April va 16: Opendag en Kraakkroeg
- 2 April va 10: Klussen en JJFOOD
va 20: Bands! Derivaten, Grassmoaver,
Dan'iMarc en Stichting Nachtdier
- 3 April va 13: Taartcafe Poppenkast
Scheidingslaan 1 te Wageningen

feert

1 April

Ppauw bestaat 3 jaar!
 benefiet voor Permacultuur Gathering
 Grassmoaver speelt!

Mobile ecovillage workshop Wageningen

31 Maart
 v.a. 20 uur
 KkroegXL

4 Jarig!

1 April
 v.a. 13 uur
 Buiten podium
 Florian Wolff
 Pizza or
 Flipping bitches

www.Ppauw.nl

Scheidingslaan 1

Het houten jubileum: Wat is levend bouwen?

Goede vraag, gevoelsmatig zit er veel potentie in het antwoord. Bob Radstake heeft de term gemunt, maar wat betekent het? Misschien iets voor onze eerste David om met zijn nieuwe Rurale Universiteit te onderzoeken? Bob heeft al plannen waardoor de aarde er als een groene diamant uit kan komen te zien. Elke nieuwe generatie bouwt een extra verdieping van levende bomen. Zwevende meren en eetbare muren, een prachtig vergezicht. Ook de Ppauwers spelen met het thema. Onze Tiny Henk en Debbie gaan vóór leven bouwen, ze maken een bijenhotel. Jan is een voedselbos aan het bouwen. Erik Groen heeft gek genoeg nog geen groene vingers, maar hij belooft Bob's levende bouwsel water te zullen geven. Sarah gaat levende deco maken, wauw! Martijn de levens kunstenaar klust aan zijn CX-ambulance waar hij lekker in kan leven. Jelle vervangt stalen bouwhekken voor houten hekken waarin van alles kan leven. David kookt levende planten zodat wij allemaal blijven leven. Mali maakt levende muziek. Judith is onze hogepriesteres die ons van het leven verzekert. Nick bouwt als een dolle de podia en leeft naar eigen zeggen ook. Kortom we hebben er zin in en zijn benieuwd naar jullie manier van "levend bouwen". De eerste levende woning van Nederland waar we samen aan gaan beginnen komt in de openbare ruimte te staan die ook nog eens aan de natuur terug zal worden gegeven, wat betekent dat? Hopelijk wordt het een soort levende wereldhuiskamer waar Wageningen nog eeuwen plezier aan zal hebben.

Bob Radstake

Bob is de kunstenaar achter de Stichting "Het Levende Dorp". Met de techniek van het 'Levend Bouwen', creëren we samen een groen en eetbaar paradijs. We bouwen huizen van levende bomen, met de beproefde technieken van arborsculpture (vergroeien van bomen) en treeshaping (bomen vormen). Met permacultuur en voedselbossen ontwerpen we een eetbaar Ecodorp. Het levende Ecodorp is pionierswerk en we nemen je mee naar een realiteit waar levende bomen de bouwstenen vormen voor een groene, gezonde, stabiele toekomst. Een samenleving die direct vormgegeven wordt door de inwoners en de natuur die zij bewonen. Een prachtige omgeving waar we de natuur zo inrichten, dat het in de basisbehoeften van de gemeenschap voorziet. Om deze prachtige ideeën de wereld in te helpen organiseert Bob het prachtige living village festival. Recent heeft hij helaas zijn eerste levende woning moeten afbreken. Met het materiaal dat overbleef gaat hij op Ppauw beginnen aan een levende ruimte. Zal Wageningen de ideeën van deze bevlogen groene messias doen wortelen? www.hetlevendedorp.nl en www.thelivingvillagefestival.org

Rob Grip

Rob Grip en Erik Groen zijn elkaars helden. Ze hebben elkaar ontmoet op het groene Robodock van Groningen, het Rebours festival. Hun laatste creatie is de fiets aangedreven zaagtafel van Ppauw. Rob maakt Rocket- barrels, stoves, pizza-ovens, mass heaters en sauna's in pipowagens. Zijn Blenderbikes draaien door heel Nederland. Hij maakt verbluffende kinetische kunst, is super handig en maakt alles wat hij doet mooi en degelijk. Dit in tegenstelling tot Erik, maar die is niet bang voor stroom. Samen zullen deze groene pioniers de wereld veranderen, of niet. Rob zal dit weekend de lelijke poort van Ppauw omklussen tot kunst. www.robgrip.nl

P-ter van de Staalhouwerij

De Staalhouwerij is een onderneming van P-ter van der Zalm, beeldend kunstenaar uit Utrecht. Hij was op vrijplaats TNôH de buurman van Erik Groen. Samen met Rob en Erik realiseerde hij spannende projecten op verschillende festivals zoals Oerol en hongerige wolf. Vroeger werkte hij onder de naam "Jugendsteel" en dat is nog steeds te zien. P-ter bouwde eerder de blikvanger van Ppauw en zal nu stalen geleiders maken die het levende bouwsel van Bob zal leiden in levende Jugendstil vormen. www.staalhouwerij.nl

Rogier van Groenfront

Rogier omarmde zijn hoogtevrees en bouwt nu o.a. boomhutten in kunst. Op bezet gebied kan een mooie boomhut wonderen doen voor de sympathie van omwonenden. Hij bouwt dit jubileum een levende Tree Dome naar ontwerp van Yacintha van Zuidam. www.groenfront.nl

The Shitfaced Mermaids are known for its long-lived fun-mindedness, with a crate of beer or a bottle of rum you can usually lure the mermaids to your party. It is a group with lots of smells and colors, without frontman but focused on playing together. They play acoustically with instruments like the banjo, a homemade basjo, bouzouki, Musical saw, violin, accordion, washboard, clarinet, cajon, guitar and multi-voice singing. The mermaids play "Semi-fishy wasted freakfolk" and the texts are about the sea, about beer, about fish, but also about anguish, TV zombies, sauerkraut, foxes and dogs and a man in a train. In short, a real party band with sometimes a sensitive side.

From all different musical points of the compass The Shoe Eating Rabbits found each other. They found each other in the need to play music as much and often as possible. Fiddle, accordion, resonator guitar and three part harmony singing enable them to play anywhere at all. Festival stages, a pallet on the floor, a picnic table, the local pub, your living room, the corners and squares of the cities in Europe and the wet clay of their home province of Groningen in the Netherlands are all places that the Rabbits love to play. As long as there's an attentive ear and nodding head, the Rabbits will play! And if there's a dancing crowd, then the party is complete. An up beat, sometimes subtle and sensitive, but mostly contagious mix of traditional and trashy anarcho folk, balkan, bluegrass, or like the Scots called it on their last tour to the hilly North: 'Footstomping music!'

Nono & the SinkingShip is Jessie Leyten, former singer, writer, guitar player of the electro garage punk duo The Suicidal Birds, with small hit songs 'Me Animal' on BBC Radio1 and 'Summersetsun' on 3FM 3voor12 in 2005. After touring (drinking, driving, smoking) too much for some years, she quit all of this. But blood is thicker than water... And out of some other musical projects, Nono & the SinkingShip arose. A simple set up with banjo and a drum made out of a wooden box. Songs inspired by living on a ship, all the problems in life and the world, happy tunes with a dark background. Still punk.

De Bucketboyz komen samen met enkele andere veteranen van de ADM Ppauw een poepie laten ruiken. Drie straatmuzikanten uit Amsterdam en Martin, Tennessee die oude traditionele Americana met een rock-'n-roll/punk attitude combineren. De style noemen zij blauwe prullenbak of te wel Blue Trash. Met een banjo, Chinese eet stokjes, een jerry-can bas, en drie stemmen doen ze een muzikale vertelling van hun avonturen als straat muzikanten. Hun performance is opzweepen, inspirerend en geeft jong en oude de zin om heen en weer te deinzen.

DJ Suli Deze zwarte band karate meester zal met zijn bedrijf Takkenbos flink aan de kettingzaag hangen om genoeg materiaal dood te maken voor het levend bouwen. Daarnaast is hij dub magiër die niets vermoedende voetjes doet gloeien.

Circusschool Wageningen komt lekker met dingen balanceren en gooien.

Alles wat niet duurzaam is stopt. Ecodorp Wageningen wordt Wageningen Ecodorp

Ppau heeft vele zaadjes in Wageningen geplant. Bijvoorbeeld de lokale munt, de Eurijn. De spelregels van dit ruilmiddel stimuleren de lokale economie. Deze spelregels gaan over een paar jaar zorgen voor veel leuke baantjes in de buurt, een gevoel van community, gezond lokaal eten en investeringen in de lange termijn. Door als je het kan missen bij elke transactie een percentage af te staan ontstaat een lokaal basisinkomen. We kunnen zelf leers-toelen financieren zodat de WUR onderzoek kan doen naar vruchtbare samenwerking met lokale natuur, de nieuwe groene revolutie.

Voor een rijk leven heb je maar vier dingen nodig: een dak boven je hoofd, gezond eten, het gevoel van community en een levensdoel. Samen de levende aarde helpen om wederom overvloed te genereren werkt super! We gaan samen voedselbossen aan leggen en beheren deze vanuit levende of tiny woningen. We zijn begonnen op Ppau, we worden gedoogd. Je houdt van ons of je vindt het een zootje. Binnenkort gaan we uitbreiden zodat Wageningen langzaam omsingelt wordt door nieuw voedselbos vol natuurlijke mensen. Deze mensen zijn hét medicijn tegen cynisme en "niet doen wat er moet gebeuren". We verwachten je op jou tijd, je bent welkom.

WAGENINGEN Het is mogelijk dat binnen een maand het eerste onvoorwaardelijke basisinkomen van Nederland is gerealiseerd in Wageningen. Dit gebeurt als genoeg Wageningers een donatie doen.

Het crowdfunding initiatief 'Ons basisinkomen Wageningen' komt van Erik Groen van ecodorp Wageningen. Hij zit in een politieke denktank die nadenkt over het invoeren van het basisinkomen. Het idee om te experimenteren met het basisinkomen wordt volgens hem in Wageningen breed gedragen. Hij denkt dat het basisinkomen een goedkope, duurzame en sociale oplossing is voor vele hedendaagse problemen. Hij wil samen met iedereen die het ook een goed idee vindt Roan Lakerveld een jaar lang 500 euro per maand geven. Lakerveld is uitgekozen voor dit experiment omdat hij zeer gemotiveerd is. Hij woont ook in ecodorp Wageningen en kan van dit lage maandbedrag rond komen omdat op het ecodorp geleefd wordt met een zeer kleine ecologische voetafdruk.

Mocht de financiering lukken dan zal hij op verschillende manieren de communicatie opzoeken in het publieke debat over het basisinkomen.

Via dreamordonate.nl is er een crowdfunding pagina voor Ons basisinkomen Wageningen opgezet om binnen 30 dagen 6000 euro binnen te halen.

Er worden leuke tegenprestaties aangeboden zoals een stapel biologische pannenkoeken.

IMI
INSTITUUT
MAATSCHAP-
PELIJKE
INNOVATIE

Nieuw Bos
en klein Wonen

Een veelbelovende combinatie

Wie helpt er mee om het eerste onvoorwaardelijke basisinkomen van Nederland te realiseren? Kijk voor 1 mei op dreamordonate.nl bij 'Ons basisinkomen Wageningen' en draag een steentje bij.

Instituut
Maatschappelijke
Innovatie
Tibool Siegenbeekstraat 25
2313 HA Leiden
06 - 54 298 149
info@imi.nu
www.imi.nu

Flatten jubileum! Scadark Pkarr

Scheidingslaan 1

29 maart

15u Opening

Randleidingen

18u Eten

Live muziek

30 maart

10u ontbijt

15u Nieuwe Nui

Circuschool

18u Eten

Live muziek

31 maart

Klassen afbranden

Randleidingen

Lekker kussen
met kunstenaars

Levend kussen?

www..nl met www.Flattenedark.nl

